

listinu, v níž výslovně prohlásili, že svolují ke vkladu práva zástavního na nemovitosti připsané jim do spoluvlastnictví i pro jistinu i pro úroky a úroky z úroků z úvěrové pohledávky a pro provizi 2⁰/₁₀₀ z obrátu v tom rozsahu, jak uvedeno v knihovně žádosti. Podle § 37 zákona čís. 100/31 sb. z. a n., platného i pro řízení ve věcech knihovně, jest k rekursu oprávněn účastník, který se pokládá za zkrácena usnesením. Že jsou stěžovatelé účastníky knihovně řízení, jest podle § 123 čís. 1 knih. zák. nepochybné. Stěžovatelé nemohli se však pokládati za zkráceny napadeným usnesením, ano jim bylo jen vyhověno tomu, k čemuž dali výslovný souhlas. Jest jim proto odepřiti oprávnění k rekursu, ano nelze ani jinak přihlížeti pro zákaz novot (§ 126 druhý odstavec knih. zák.), k jejich údajům v odvolacím rekursu o tom, že nebyli nikým poučeni o právních následcích zaknihování úroků a provize z obrátu pro jejich případný další úvěr, ježto by jinak nebyli úvěrní listinu podepsali.

Čís. 11595.

Souhlasu knihovně věřitelů jest třeba, mají-li býti poznámkou podle § 297 a) obč. zák. vyloučeny z dosahu jich práv stroje, spojené již s nemovitostí.

Knihovně soudce má zkoumati jen, zda jest knihovně žádost odůvodněna o b s a h e m předložených listin, nesmí se však pouštět do zjišťování tohoto obsahu.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1932, R I 253/32.)

Vlastník továrny navrhl, by na základě prohlášení ze dne 10. června 1930 bylo v pozemkové knize poznamenáno, že stroje v továrně jsou vlastnictvím Marty L-ové. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud k rekursu knihovně věřitelky knihovně žádost zamítl. **Důvody:** Podle ustanovení § 297 a) obč. zák. nepokládají se stroje, které se přivedou do spojení s nemovitostí, za její příslušenství, poznamená-li se se souhlasem vlastníka nemovitosti v pozemkové knize, že stroje ty jsou vlastnictvím jiné osoby. Pakli se tak nestane, jest je pokládati za příslušenství nemovitosti a práva zástavní v době spojení strojů s nemovitostí na ní vtělená je spolupostihují. Podle toho zástavní práva takovýchto knihovně věřitelů jsou dotčena poznámkou, že stroje jsou vlastnictvím jiné osoby, a jest nyní otázkou, zda jest jich souhlasu třeba k tomu, by poznámkou podle § 297 a) obč. zák. byly vyloučeny z dosahu jich zástavních práv. Ustanovení § 297 a) obč. zák. mluví o souhlase knihovně oprávněných jen, jde-li o zasazení strojů náhradních. Ani z vlastníkovy prohlášení ze dne 10. června 1930, ani z knihovně žádosti není patrné, že jde o stroje náhradní. Soud rekursní nesdílí názor, že souhlasu knihovně oprávněných není třeba proto, že z návrhu a z prohlášení není patrné, že jde o stroje náhradní, že jde tudíž o stroje nenáhradní, že soud knihovně nemůže řešiti otázku, zda jde o stroje nové, či o náhradní a že jest proto poznámku bez souhlasu knihovně oprávněných povolit. Z prohlášení vychází na jevo, že jde o stroje s nemovitostí již spojené tak, že se v čase knihovně návrhu vztahovala na ně již tehdy v knize pozemkové zapsaná zástavní práva, tudíž i zástavní

právo stěžovatelky. Soud rekursní má tudíž za to, že navržená poznámka nemohla se státi na újmu zástavních věřitelů, jichž pohledávky na nemovitosti a na spojeném s ní příslušenství (na strojích) jsou zajištěny a že k poznámce té jest potřebí jich souhlasu (srovn. rozh. čís. 3063, 4118 sb. n. s., dále Randa: Vlastnictví, str. 253 a Ehrenzweig z r. 1923, I. svazek, druhý díl, str. 41). Byla-li poznámka povolena bez souhlasu stěžovatelky a ostatních zástavních věřitelů, jichž práva zástavní na nemovitosti a na spojených s ní strojích již v čase prohlášení podle knihovního stavu vázla, byla poznámka povolena proti ustanovení § 94 čís. 1 a 3 knih. zák. a bylo proto stížnosti, jež se konečným návrhem domáhá výmazu poznámky, tedy i změny povoleného usnesení, vyhověti a změnou napadeného usnesení knihovní návrh zamítnouti. Jinak jest podobně, že pro povolení poznámky nepředepisuje zákon zvláštní formální náležitosti a že pro povolení to stačí listina mající náležitosti podle §§ 26 a 27 knih. zák., kteréžto náležitosti má i prohlášení podepsané samým vlastníkem.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by vyvrátily správnost usnesení rekursního soudu. Z prohlášení ze dne 10. června 1930, připojeného stěžovatelem ke knihovnímu návrhu, které bylo rozhodné při posuzování věci a při zkoumání žádosti o povolení knihovního zápisu (§ 94 třetí odstavec knih. zákona), dovodil rekursní soud právem, že se poznámka, již se stěžovatel domáhal, týkala vesměs strojů spojených s továrnou, tedy strojů spojených s nemovitostí a že spojení to trvalo již v době, kdy bylo vystaveno ono prohlášení. Tvrdí-li stěžovatel k odůvodnění dovolacího rekursu, že celá řada strojů, o které jde, není ve spojení s nemovitostí a že ani nejde vesměs o stroje a že proto náleželo rekursnímu soudu, by nejdříve zjistil, které stroje a předměty zařízení jsou ve spojení s nemovitostí a které nikoli, ocitá se v rozporu s vlastním udáním prohlášení, které bylo, jak již uvedeno, pro knihovní soud jedině rozhodným při posuzování věci. Jsou proto údaje stěžovatelovy, jimiž se snaží dolíčiti oprávněnost dovolacího rekursu, v pravdě novými údaji, tudíž podle § 126 druhý odstavec knih. zák. nepřípustné, a odporuje i návrh stěžovatelův, na doplnění řízení, předpisu § 94 knih. zák., podle něhož má knihovní soudce zkoumati žádost jen podle tohoto ustanovení zákona, zejména tedy, zda jest žádost odůvodněna obsahem předložených listin, a nesmí se proto pouštět do zjišťování tohoto obsahu. Dovolacímu rekursu bylo proto odepříti oprávnění, an se jinak ani nedotýká právního názoru rekursního soudu vyvozovaného jím v souhlasu s rozhodnutím čís. 3085 a 4118 sb. n. s. z toho, že v době, kdy byla podána knihovní žádost, byly stroje uvedené v žádosti ve spojení s nemovitostí.

Čís. 11596.

Zní-li formálně bezvadný výkaz nedoplatků berního úřadu proti fyzickým osobám, nikoliv proti firmě zastoupené těmito osobami jako veřejnými společníky, ale s dodatkem »za firmu«, jest povolití exekuci bez